

ת"פ 19351/02/16 - מדינת ישראל נגד אמיר אלון

בתי המשפט
בבית המשפט המחוזי
בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון
המאשימה
נגד
הנאשם
ת"פ 19351-02-16
תאריך: כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016
מדינת ישראל
אמיר אלון

נוכחים: ב"כ המאשימה, עו"ד שחר מלול

הנאשם וב"כ עו"ד רפאל פריג'

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום המיוחס לו (לאחר תיקונו) ארבעה אישומים הנחלקים לשתי קבוצות. אישומים 1-3 מייחסים לנאשם עבירות שעניינן העיקרי - סחיטה באיומים וקבלת דבר במרמה, ואפרט בהמשך; אישום 4 מייחס לנאשם הפרת הוראה חוקית בכך שהפר את תנאי מעצר הבית שהוטלו עליו במסגרת הליך זה. ואשר לאישומים 1-3:

א. אישום מס' 1 מייחס לנאשם אישומים וקבלת דבר במרמה בכך שפנה למתלונן בשם אהוד תוך שהציג עצמו כמי שעובד בחברת גבייה, ואיים עליו בדברים שהובילו את אהוד לשלם לו 5,000 ש"ח.

ב. אישום מס' 2 מייחס לנאשם סחיטה באיומים וקבלת דבר במרמה, בכך שפנה למתלונן בשם אופיר, תוך שהציג עצמו כמי שעובד בחברת גבייה, ולאחר שאמר לאופיר דברים העולים כדי סחיטה באיומים, קיבל ממנו 5,000 ש"ח בעשרה תשלומים.

ג. אישום מס' 3 מייחס לנאשם סחיטה באיומים וקבלת דבר במרמה, בכך שפנה למתלונן בשם יוסי, תוך שהציג עצמו כמי שעובד בחברת גבייה (בשני שמות שונים), ולאחר שאמר ליוסי דברים העולים כדי סחיטה באיומים, קיבל ממנו סכומים שונים העולים כדי הסך של 34,400 ש"ח.

עוד יוטעם, כי בכל המקרים והגם שברקע קשר שהיה לנאשם עם אחד בשם עמנואל כבירי שהמתלוננים חבו לו כספים, בסופו של דבר, את הכספים שקיבל מהמתלוננים, לא העביר הנאשם לאותו עמנואל.

2. מתחמי ענישה

א. לטענת המאשימה, מתחם הענישה לכל אחד משלושת האישומים הראשונים, ותוך שלצורך הדיון אתייחס ביחד לעבירת הסחיטה באיומים ולעבירת קבלת דבר במרמה, בטווח שבין חמישה לעשרה חודשי מאסר. דומני, שהמתחם הנוהג נמוך במעט, בין ארבעה לבין שמונה חודשים לכל אישום, אך מעבר לכך נכון אני לקבל בעיקרם את נימוקי המאשימה, ואף מקובלת עליי, במעט מטעמים פרקטיים, הגישה, לפיה בנסיבותיו של הליך, זה ראוי להניח להבדל מסוים שקיים בין אישום מס' 1 לבין השניים האחרים.

ב. עוד טענה המאשימה ולטעמי נובע הדבר מגישה עניינית והגונה, שבמידה מסוימת ניתן לראות את שלושת האישומים כמרכיבים מסכת כוללת אחת. אשר למתחם הענישה מנקודת מבט כוללת, לטענת בא-כוחה הנכבד מאוד של המאשימה, כאמור בשורה 7 משורה 13 לפרוטוקול הדיון, העונש ההולם הינו בין 15 לבין 30 חודשי מאסר. בנקודה זו, דומני, נטתה גישתו למידה של החמרה בפרט על רקע עמדתו, לפיה ניתן, לפחות עד למידה מסוימת, לראות בשלושת העבירות כמגבשות מסכת אחת. דומני, שהמתחם לשלושת העבירות ביחד נע בין עשרה לבין עשרים חודשי מאסר בפועל.

ג. אשר לאישום הרביעי, הפרת מעצר הבית. מקובלת על בית המשפט עמדת ב"כ המאשימה שהמתחם הינו בין מאסר על-תנאי לבין מאסר קצר.

ד. לסיכומי של דיון, הגעתי לכלל מסקנה שמתחם הענישה הרלוונטי לכתב האישום בכללותו נע בין 10 חודשים לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

3. תסקיר שירות המבחן

א. במצוות המחוקק, מנוע אני מפירוט האמור בתסקיר המונח על שולחני. מעבר לכך, מקובלת עליי לחלוטין הדרך בה ניסח ב"כ המאשימה את הערכתו המסכמת ולפיה, כלשונו - "התסקיר ברובו חיובי" (עמ' 7 שורה 16 לפרוטוקול). אכן כך, ועם זאת לא נעלמו מעיניי גם הסתייגויות שירות המבחן בעיקר במישור הנוגע להבנת הנאשם את משמעות מעידותיו ולקבלת האחריות. יוטעם, שאין חולקין שעל הפרק נאשם שהודה וקיבל אחריות למעשיו, הודייתו עתידה הייתה לקבל ביטוי נוסף בדבריו האחרונים בפני בית המשפט, ועם זאת, התרשמות שירות המבחן, במידה מסוימת, מסיגת. עוד מפרט התסקיר נסיבות אישיות שאינן מן הקלות. על-פי הנטען, אסונות רבים פקדו את הנאשם במקביל או לאחר העבירות נשוא הליך זה, ואולם, כאמור, מנוע אני מפירוט הדברים במסגרת זו.

ב. המלצתו הסופית של שירות המבחן היא למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד תנאי רלוונטי וצו מבחן.

4. נתונים רלוונטיים נוספים

בפני בית המשפט מקבץ של נתונים רלוונטיים לגזר דין זה, ונמצא לנכון להדגיש כבר בשלב זה שנתונים אלה תומכים כולם בנאשם.

א. אין חולקין שהכספים שלקח לכיסו הנאשם הוחזרו כולם.

ב. על הפרק גם נאשם שאין לחובתו עבר פלילי מכל סוג שהוא.

ג. כפי שכבר צוין, חסך הנאשם מזמנו של בית המשפט והודה. בתוך כך אציין, שגם אם,

כאמור, משתקפת מהתסקיר הסתייגות בהערכת שירות המבחן את השאלה עד כמה מקבל הנאשם את מלוא האחריות למעשיו, ראוי לשים את עיקר הדגש על הודייתו הברורה והמוחלטת בפני בית המשפט שפורטה מפי בא-כוחו הנכבד מאוד, ואם נצרכת מסקנה זאת חיזוק, תיתמך מסקנה זו על ידי העובדה שכל הכספים הוחזרו.

ד. על שולחן בית המשפט גם חוות דעת הממונה, שמאשרת את התאמת הנאשם לעבודות שירות.

ה. הנאשם שהה במעצר מלא לתקופה של 42 ימים.

ו. כמו כן שהה הנאשם במעצר בית מלא במשך תקופה של 112 ימים, ולאחר הפרת התנאים הוחזר, אומנם, למעצר בית מלא לתקופה נוספת של 170 ימים וזאת תחת פיקוח אלקטרוני.

5. הדין המסכם

קשה להפריז בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ועל פני הדברים, גם אם הודה וגם אם ולאחר שייזקף לטובתו כל האמור לעיל, טעונים מעשיו ענישה שתעלה בקנה אחד עם עקרון ההלימה ועם הצורך להרתעה אישית ולהרתעת הכלל. ככלל, עבירות שהיקפן כאמור טעונות היו, לטעמי, מאסר בפועל ממש, בכל נסיבות שהן. עם זאת, כבר שהה הנאשם במעצר לתקופה של 42 ימים שהיא ללא ספק תקופה משמעותית, וזאת לראשונה מימיו, והוסיף ושהה תקופה ממושכת במעצר בית, לרבות בפיקוח אלקטרוני, וגם לכך משמעות. ואולם, בד בבד, עומדים לזכות הנאשם גם השיקולים שלקולא, על משקלם המצטבר - החל בהודייתו, דרך השבת הכסף, וכלה בנתונים שפורטו בתסקיר שירות המבחן המלמדים בבירור על המחיר הכבד שכבר משלם ממילא הנאשם במישור האישי, במידה רבה, בעקבות הפרשה. בנסיבות אלה ניתן להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם, ונותנת הדעת, שמאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לתקופה המרבית על-פי החוק, כשלצידו רכיבי ענישה נלווים (במישור המותנה ובמישור הכספי) יתיישב עם נקודת האיזון הראויה. בנקודה זו יוטעם, שגם אם לכאורה, שישה חודשי מאסר הינם מתחת לרף התחתון של מתחם הענישה, לתפיסתי, התקופות הנוספות בהן שהה במעצר, חלקית מעצר מלא וחלקית מעצר בפיקוח אלקטרוני, תקופות שאמנע מלקחתם בחשבון באשר נכון להורות על עבודות שירות לתקופה המרבית על-פי החוק, יביאו, בפועל, את

עונשו של הנאשם לתוך מתחם הענישה הראוי, גם אם קרוב יותר לרף התחתון.

6. סוף דבר

נוכח חומרת העבירות מהצד האחד, אך במקביל נוכח הודיית הנאשם, העדר עבר פלילי, עמדת שירות המבחן, החזרת הכסף, ושאר כל האמור לעיל, נגזר בזה כדלקמן:

א. מאסר בפועל שאורכו שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות על-פי הוראות הממונה. לביצוע מיום 8.1.17 (מוסמך הממונה בתיאום עם הנאשם להתאמות במועד תחילת ביצוע העבודות). עם זאת, אם יוסכם על ידי התביעה, ההגנה, ושב"ס, לשנות את מועד תחילת ריצוי עבודות השירות - מאושר הדבר כבר בשלב זה, בכפוף להסכמה כאמור.

ב. כמו כן יירצה הנאשם עשרה חודשי מאסר אם יעבור בשנתיים הקרובות עבירה נוספת לפי סעיפים 415 או 428 או 192 או 287 של חוק העונשין.

ג. פיצוי למתלוננים. הנאשם יפצה בסך של 5,000 ש"ח כל אחד מהמתלוננים שפורטו באישומים 1-3. הפרקליטות הנכבדה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטיהם. כספים המופקדים במסגרת תנאי השחרור, יועברו על חשבון הפיצויים.

ד. כמו כן, ישלם הנאשם קנס בסך של 5,000 ש"ח. מובהר שכל סכום שישולם ייחשב קודם על חשבון הפיצויים למתלוננים ורק לבסוף על חשבון הקנס. היה ולא ישלם הנאשם את הקנס או חלקו, ייאסר בגין כך ל-120 יום. הפיצויים והקנס, 20,000 ש"ח (סכום כולל) ישולמו, ב-20 תשלומים מיום 1.3.2017.

ה. צו מבחן לשנה מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 בנובמבר 2016, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה: מבקש עיכוב ביצוע על רקע מהות העונש העיקרי.

ב"כ הנאשם: מסכים לעיכוב ביצוע ל-45 יום, אני מניח שחבריי לא יגישו ערעור לבית המשפט העליון. אני מבקש להסיר את תנאי מעצר הבית.

ב"כ המאשימה: אבקש להשאיר את התנאים המגבילים עד להחלטה להגשת ערעור ל-45 ימים.

ב"כ הנאשם: הנאשם נמצא באיזוק אלקטרוני כבר תקופה ארוכה, מה הטעם להשאיר אותו באיזוק אלקטרוני?

החלטה

עיכוב ביצוע בשלב זה ל-45 יום. ואולם בתוך 14 יום תודיע המאשימה את החלטתה האם בדעתה להגיש ערעור.

עד למתן החלטת הפרקליטות האם להגיש ערעור, יוסיף הנאשם ויוותר בפיקוח אלקטרוני כפי שהמצב היום. ולאחר קבלת ההחלטה, תיגזר שאלת תנאי השחרור מההחלטה, לאמור, ככל שיוחלט על הגשת ערעור, יוסיף וישהה הנאשם באותם תנאים עד מתן פסק דינה של ערכאת הערעור. ככל שיוחלט שערעור לא יוגש, מאותו שלב יתבטלו תנאי השחרור.

במידת הצורך, תינתנה החלטות משלימות ומבהירות על ידי.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 בנובמבר 2016, במעמד הצדדים.

חתימה

עמוד 6